

รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กัมพล ทองเรือง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เดวิด คอล์บ (David Kolb) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำแนกตามเพศและคณะ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 1,182 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น โปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ พัฒนามาจากแบบวัดการเรียนรู้ของคอล์บ ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ และการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บแบบ ซึมซับเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นแบบคิดเอहनัย แบบคิดอเนहनัย และแบบปรับปรุง ตามลำดับ เมื่อจำแนก ตามเพศและคณะ พบว่า อันดับของรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน
2. รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บกับเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่มีความสัมพันธ์กับคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพศ คณะ

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Email: gumpon07@gmail.com

Learning Styles of the First-year Students of Phranakhon Rajabhat University Based on Kolb's Model

Gumpon Thongruang*

Abstract

This research aimed to investigate and determine the relation between Kolb's learning styles and the personal factors namely genders and faculties of the full-time first-year undergraduates who studied in four-year curriculum and were admitted to the university in 2011. The samples included 1,182 students. The research instrument was Kolb's model learning program which was based on the test of David Kolb's learning styles. The data were collected through the Internet and were analyzed by using percentage and Chi-square test.

The results were as follows:

1. The learning style of most first-year undergraduates of Phranakhon Rajabhat University was assimilating, followed by converging, diverging, and accommodating respectively. When the personal factors, namely genders and faculties were taken into consideration, the findings remained the same.
2. The students' learning styles based on Kolb's models bore no relation to their genders but their learning models related to the faculties at the significant level of 0.05

Keywords : Kolb's learning styles, Phranakhon Rajabhat University, Genders, Faculties

---

* Assistant Professor, Faculty of Technology Science, Phranakhon Rajabhat university
Email: gumpon07@gmail.com

บทนำ

“ราชกุมาร ครั้นนั้น เรารู้แจ้งคำเชื้อเชิญของ สหัมบดีพรหมแล้ว และเพราะอาศัยความกรุณา ในสัตว์ทั้งหลาย เราตรวจดูโลกด้วยพุทธจักขุแล้ว เมื่อเราตรวจดูโลกด้วยพุทธจักขุอยู่ เราได้เห็นสัตว์ ทั้งหลาย ผู้มีรูปสีในดวงตาเล็กน้อยบ้าง มีมากบ้าง ผู้มีอินทรีย์แก่กล้าบ้าง อ่อนบ้าง มีอาการดีบ้าง เลวบ้าง อาจสอนให้รู้ได้ง่ายบ้าง ยากบ้าง และบางพวก เห็นโทษในปรโลก โดยความเป็นภัยอยู่ก็มี เปรียบเหมือน ในหนองบัวอุบล บัวปทุม บัวบุณฑริก ดอกบัวบางเหล่า เกิดแล้วในน้ำ เจริญในน้ำ อันน้ำพยุงไว้ ยังจมอยู่ในน้ำ บางเหล่าเกิดแล้วในน้ำ เจริญในน้ำ อันน้ำพยุงไว้ ตั้งอยู่เสมอฟื้นน้ำ บางเหล่าเกิดแล้วในน้ำ เจริญในน้ำ อันน้ำพยุงไว้ โผล่ขึ้นพ้นน้ำ อันน้ำไม่ถูกแล้ว มีฉันใด ราชกุมาร เราได้เห็นสัตว์ทั้งหลายเป็นต่างๆ กัน ฉะนั้น” (อ.ป., 2535:223-224)

พุทธโอวาทของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ช่างต้น บ่งให้เห็นถึงความสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ในสมัยพุทธกาล ก่อนจะเทศนาโปรด สัตว์ พระองค์จะวิเคราะห์ผู้ฟังก่อนแล้วจึงเลือกวิธีการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของบุคคลนั้นๆ จากงานวิจัยเรื่อง พุทธวิธีในการสอน : สืบค้นจาก พระไตรปิฎก สุตตันตปิฎก พบว่า จากการศึกษา พระสูตรต่างๆ จำนวน 186 พระสูตร ในทีฆนิกาย และมัชฌิมนิกาย สามารถสรุปได้ว่า สิ่งสำคัญ ประการแรกที่ต้องคำนึงถึงในเรื่องการสอนก็คือ ผู้เรียน เพราะผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันเป็น ธรรมดา การสอนจึงต้องปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดผลสมบูรณ์ที่สุด ความแตกต่างของผู้เรียนนี้

อาจจำแนกออกได้เป็นสองลักษณะด้วยกันคือ ลักษณะพื้นฐานทางพฤติกรรมประการหนึ่ง และ ความแตกต่างทางพุทธิปัญญาอีกประการหนึ่ง ผู้สอน จะต้องสังเกตให้ทราบว่ามีผู้เรียนคนใดมีลักษณะ เป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะได้ใช้วิธีสอนที่เหมาะสมแก่ ลักษณะพื้นฐานของเขา ซึ่งมีความแตกต่างกันไป ตามเอกัตภาพ (พระชยสร สมบุญมาก. 2543: 287) กระบวนการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นสิ่งสำคัญ จะประสบผลสำเร็จได้ ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียน แต่ละคนมีลักษณะที่แตกต่างกันในด้านสติปัญญา ความถนัด อารมณ์และสังคม ผลของความแตกต่าง ในตัวแปรเหล่านี้ ทำให้ผู้เรียนขอวิธีการเรียน การสอนและทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ เหมือนกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ นักการศึกษาเรียกว่า รูปแบบการเรียน การทราบรูปแบบการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน จะช่วยให้ผู้สอนวางแผนการจัด กิจกรรมการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบ การเรียนของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันนักการศึกษาหลายคน ได้ศึกษา รูปแบบการเรียนและแบ่งจำแนกออกเป็นหลายๆ ลักษณะ โดยเฉพาะนักการศึกษาชื่อ เดวิด คอล์บ (ประสาธ อิศรปริดา, 2547 : 181) ได้ศึกษาลักษณะ รูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ ผู้เรียน ประกอบด้วยการรับรู้ข้อมูล และการจัดกระบวนการ ข้อมูล ด้วยองค์ประกอบทั้งสองทำให้สามารถแบ่ง รูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ ผู้เรียน คิดแบบอเนกนัย (Divergent) ผู้เรียนแบบซึมซับ

(Assimilator) ผู้เรียนแบบคิดเอกนัย (Convergent) และผู้เรียนแบบปรับปรุง (Accommodator) ลักษณะของผู้เรียนแบบคิดเอกนัย ผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนรู้ด้วยการรับข้อมูลที่เป็นรูปธรรม อาจเป็นสภาพปัญหาเหตุการณ์ต่างๆ แล้วนำมาคิดไตร่ตรอง ผู้เรียนแบบซึมซับ ผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนรู้ด้วยการรับข้อมูลที่เป็นนามธรรม พวกหลักการ ทฤษฎี กฎเกณฑ์ต่างๆ แล้วนำมาคิดใคร่ครวญ ผู้เรียนแบบคิดเอกนัย ผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนรู้ด้วยการรับข้อมูลที่เป็นนามธรรม พวกหลักการ ทฤษฎี กฎเกณฑ์ต่างๆ แล้วนำมาฝึกทักษะปฏิบัติตาม และผู้เรียนแบบปรับปรุง ผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนรู้ด้วยการรับข้อมูลรูปธรรม อาจเป็นสภาพปัญหาเหตุการณ์ต่างๆ แล้วนำมาทดลองแก้ไขแบบลองผิดลองถูก ลักษณะผู้เรียนทั้ง 4 แบบจะมีอยู่ในทุกคน โดยผู้เรียนแต่ละคนจะใช้พฤติกรรมทั้งสี่แบบผสมผสานกันไป แต่จะมีพฤติกรรมหนึ่งที่ชอบใช้บ่อยๆ จนเกิดเป็นลักษณะของตนเอง นอกจากนี้คอล์บได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน จะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (ภาฆิลิน เอี่ยมบุญสง, 2551 : 45) จะเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียน ทั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาวิชาในแต่ละสาขาวิชา มีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน จะมีประโยชน์ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ในส่วนผู้สอนควรวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนทุกรูปแบบ มีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีกิจกรรมที่สอดคล้องกับผู้เรียนทุกรูปแบบ และควร

ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาพฤติกรรมที่ตนเองไม่ชอบใช้ ได้มีโอกาสนำมาใช้บ่อยๆ เป็นการสร้างสมดุลด้านศักยภาพของผู้เรียน สำหรับผู้เรียน เมื่อได้เข้าใจในความสามารถที่ตนเองมีและถนัด รู้จักนำไปใช้ในกิจกรรมที่เหมาะสมกับตนเอง และรู้จักการพัฒนาเพิ่มพูนในทักษะที่ตนเองไม่ค่อยถนัด ให้เกิดขึ้น อันจะส่งผลให้การเรียนเนื้อหาวิชาที่มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น การคิดคำนวณ การปฏิบัติ การประยุกต์ ก็สามารถเรียนได้ดีเช่นกัน จากความสำคัญและประโยชน์ของการเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านรูปแบบการเรียนรู้ การเรียนการสอน ผู้สอนควรสำรวจลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ก่อนเป็นลำดับแรก เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าตนเองมีลักษณะรูปแบบการเรียนรู้แบบใด เรียนได้ดีในเนื้อหาวิชาแบบใด ชอบเรียนด้วยวิธีการใด ผู้เรียนจะได้พัฒนาและปรับปรุงในส่วนที่ตนเองขาดหาย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านรูปแบบการเรียนรู้ จึงได้วิจัยสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ โดยสร้างโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สำหรับสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผลการวิจัยจะช่วยส่งเสริมให้ผู้สอน ได้นำข้อมูลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา อันเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้อง

กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา อันเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดของคอลลีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลี กับเพศและคณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ทุกคณะ จำนวน 2,958 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย หาได้จากสูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน (e) เท่ากับร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,182 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบวัดการเรียนรู้ของเดวิด คอลลี ฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ที่มีจำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อมีค่าที่แสดงคุณลักษณะผู้เรียน 4 แบบตามแนวคิดของคอลลี มาแปลและเรียบเรียงเป็นประโยค ให้มีความหมายด้านคุณลักษณะผู้เรียนตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบวัด จำนวน 9 ข้อ

3.2 จากนั้นนำแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลี ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการเรียนรู้จำนวน 5 คน พิจารณาความถูกต้องและความตรงตามเนื้อหา และกระบวนการ จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ผลการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ของแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลี ที่สร้างขึ้นมีค่า IOC=0.711 ซึ่งสรุปได้ว่าแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลี มีความหมายตรงตามเนื้อหา

3.3 การตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด (Reliability) ผู้วิจัยได้นำ แบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลีไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีการผลิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 36 คน เมื่อภาคการศึกษาที่ 2/2553 จำนวน 2 ครั้ง โดยวิธี Test Retest ในกลุ่มเดิมเว้นระยะเวลา 1 สัปดาห์ จากนั้นนำค่าคะแนนทั้ง 2 ครั้ง มาหาสัมประสิทธิ์ลำดับที่ของ สเปียร์แมน บราวน์ (Spearman Brown's rank) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน r มีค่าอยู่ระหว่าง 0.878 - 0.917 สรุปได้ว่า แบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลีมีความเที่ยงในระดับสูง สามารถ

นำไปใช้วัดรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาได้

4. นำแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บไปสร้างเป็นโปรแกรมสำหรับเก็บข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยให้นักศึกษาตอบทั้งทางอินเทอร์เน็ตและบันทึกผลการตอบทางอินเทอร์เน็ตลงในแบบสอบถาม นำผลในแบบสอบถามไปตรวจสอบ และนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบพบว่าโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ทางอินเทอร์เน็ตทำงานได้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้โปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ในภาคการศึกษาที่ 2/2554 ระหว่างวันที่ 5 มกราคม ถึง 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จาก คณบดี อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ประจำคณะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่าง ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2 แจกเอกสารผลการสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ทางเว็บไซต์กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,000 ใบ และนัดหมายส่งคืนภายใน 1 สัปดาห์ เพื่อขอความร่วมมือให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างให้เข้าไปตอบแบบวัดรูปแบบการเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต

5.3 สังเกตจำนวนผลการตอบทางอินเทอร์เน็ตในแต่ละคณะ พบว่าบางคณะมีอัตราการตอบกลับร้อยละ 75 ผู้วิจัยจะทำการแจกเอกสารให้

กับนักศึกษาศาขาวิชาใหม่ของคณะนั้นๆ เพิ่มเติม คณะละ 250 ใบ จากนั้นปีระบบ เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบตามที่ต้องการ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลคะแนนที่เก็บด้วยโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามเพศและคณะ และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับเพศและคณะ ด้วยสถิติ ไค-สแควร์

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจัดแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,182 คน มีรูปแบบการเรียนรู้แบบชิมชับ มากเป็นอันดับหนึ่งคือ ร้อยละ 46.28 อันดับสอง ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัย ร้อยละ 27.16 อันดับสาม ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบคิดอเนกนัย ร้อยละ 17.94 และอันดับสี่ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุง ร้อยละ 8.63

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บกับเพศ และคณะ ได้ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 1 ถึง 2

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลีบ กับจำนวนนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 จำแนกเพศ

รูปแบบ เพศ	อเนกนัย	ซิมซัย	เอกนัย	ปรับปรุง	รวม	χ^2
ชาย	63	152	93	38	346	3.756
หญิง	149	395	228	64	836	
รวม	212	547	321	102	1,182	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลีบกับเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลีบ กับจำนวนนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 จำแนกตามคณะ

รูปแบบ เพศ	อเนกนัย	ซิมซัย	เอกนัย	ปรับปรุง	รวม	χ^2
มนุษยศาสตร์ฯ	43	131	73	40	287	41.381*
วิทยาการจัดการ	40	127	56	19	242	
วิทยาศาสตร์ฯ	53	103	59	9	224	
วิทยาลัยการฝึกหัดครู	26	101	77	14	218	
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	50	85	56	20	211	
รวม	212	547	320	102	1,182	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอลลีบ กับคณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ครบทั้ง 4 รูปแบบตามแนวคิดของคอล์บ โดยเรียงลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ แบบชิมชั๊บ แบบคิดเอกนัย แบบคิดอเนกนัย และแบบปรับปรุง ผลการวิจัยอภิปรายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีลักษณะชอบรับข้อมูลเชิงนามธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการคิดไตร่ตรอง มีความสามารถรวบรวมสารสนเทศที่หลากหลายจากแหล่งต่างๆ แล้วนำมาจัดระเบียบอย่างเป็นระบบ จากนั้นจึงใช้ความคิดอย่างมีเหตุมีผล เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอด หรือ หลักการ

รูปแบบการเรียนรู้แบบชิมชั๊บ จะให้ความสนใจด้านผู้คนน้อย แต่กลับสนใจด้านแนวคิดที่เป็นนามธรรม การจัดการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพต่อนักศึกษา รูปแบบการเรียนรู้แบบชิมชั๊บนั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหา ที่มีลักษณะเชื่อมโยงเป็นขั้นตอน เข้าใจง่ายๆ เช่น การจำลองสถานการณ์ที่เกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่เรียน จากนั้นตั้งคำถามให้นักศึกษาได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ และสรุปเป็นความคิด รวบยอด เป็นต้น ด้านจุดอ่อนของนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบชิมชั๊บคือ มีความสนใจด้านผู้คนและสภาพแวดล้อมน้อย ลักษณะดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษาขาดทักษะทางสังคม เป็นคนชอบอยู่คนเดียว ไม่มีเพื่อน เข้าใจตนเองแต่ไม่เข้าใจผู้อื่น ไม่เห็นใจผู้อื่น ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะส่งผล

ต่อการดำรงชีวิตของนักศึกษา จากผลการศึกษาของสถาบันวิจัยนโยบายสาธารณสุขของประเทศอังกฤษ พบว่า การมีทักษะในการเข้าสังคมถือเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะช่วยเหลือให้นักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในอนาคต ซึ่งแตกต่างจากความเชื่อที่ผ่านมา ที่มองว่าความสามารถในการเรียนในชั้นเรียนเท่านั้น ที่เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของนักศึกษา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2555 : ออนไลน์) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบชิมชั๊บด้วย ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดไปช่วยเหลือสังคม พัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อสังคม กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและภูมิใจในตนเอง ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความสุขขึ้นภายในใจ

ลำดับต่อไปเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัย นักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะชอบรับข้อมูลเชิงนามธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการทำกิจกรรม นักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัยมีลักษณะคล้ายคลึงกับรูปแบบการเรียนรู้แบบชิมชั๊บ ตรงชอบรับข้อมูลเชิงนามธรรม แต่ต่างกันตรงที่การนำข้อมูลเชิงนามธรรม (หลักการและทฤษฎี) ไปปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ หรือเกิดประโยชน์ สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการนำหลักการและทฤษฎีไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทำงานได้ดีกับเครื่องจักรเครื่องกล ไม่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น ขาดปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน รู้จักใช้เหตุผล แต่ไม่รู้จักใช้ความรู้สึกด้านจิตวิญญาณกับผู้อื่น สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอกนัยนั้น

ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติอย่างละเอียดในการสร้างสรรค์ชิ้นงานต่างๆ ตามหลักการและทฤษฎี จากนั้นให้นักศึกษาได้มีโอกาสปฏิบัติและสรุปเป็นแนวทางแก้ปัญหา ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอเจนซี่นั้น ไม่ชอบเข้าสังคม ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าทำงานกับผู้คน (ประสาธ อิศรปริดา, 2547 : 183) ซึ่งเป็นจุดอ่อนที่เหมือนกับแบบซึมซับ ผู้สอนควรส่งเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักศึกษารูปแบบนี้ เหมือนกับนักศึกษาแบบซึมซับ แต่แทนที่จะให้ใช้ความคิดเป็นให้ใช้ทักษะแทน โดยจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ทักษะที่ตนเองถนัดออกไปช่วยเหลือสังคม อาทิ นักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยี มีทักษะด้านเทคโนโลยี ก็สามารถนำไปช่วยเหลือสังคมชุมชน เป็นต้น

ลำดับที่สามเป็น นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอเจนซี่ นักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะชอบรับรู้ข้อมูลเชิงรูปธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการคิดไตร่ตรอง มีความสามารถรับสารสนเทศที่ตนเองได้ประสบมาจากการที่ได้เห็น ได้ฟัง เรื่องราวที่เกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่างๆ นานา หลายมิติ (สังคม การศึกษา เศรษฐกิจ ศาสนา) แล้วนำไปคิดไตร่ตรองเชื่อมโยงเป็นภาพรวมที่เป็นระบบ นักศึกษากลุ่มนี้สนใจและต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน และสังคมที่ตนเองอาศัย ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ชอบแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอเจนซี่นั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นเหตุการณ์ ปรัชญาการณที่เป็นจริง

จากนั้นตั้งคำถามให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์และสรุป ผู้สอนอาจให้คำตอบที่ถูกต้องต่อนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความมั่นใจในตนเอง ที่สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ชอบเข้าสังคมและสนใจสภาพแวดล้อมของสังคมอยู่แล้ว ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสออกไปช่วยเหลือสังคม โดยจัดเป็นกิจกรรมเดียวกับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้ทั้งสองที่ผ่านมา แต่แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตรงกับความถนัดของนักศึกษาแต่ละรูปแบบการเรียนรู้

ต่อไปเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุง นักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะรับรู้ข้อมูลเชิงรูปธรรม แล้วนำไปประมวลผลด้วยการทำกิจกรรม มีความสามารถรับสารสนเทศที่ตนเองได้ประสบมาจากการได้เห็น ได้ฟัง เรื่องราวที่เกิดขึ้นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลากหลาย แล้วนำไปทดลองปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาตามแนวทางของตนเอง ซึ่งกว่าจะพบคำตอบก็ต้องทดลองหลายๆ ครั้ง มีความกระตือรือร้น ชอบการเปลี่ยนแปลง ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเอง ด้านสังคมนักศึกษากลุ่มนี้จะมีลักษณะคล้ายกับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบคิดเอเจนซี่ แต่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีกว่า เพราะมีความกระตือรือร้นชอบการเปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบปรับปรุงนั้น ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นเหตุการณ์ ปรัชญาการณที่เป็นจริง จากนั้นกระตุ้นให้นักศึกษาได้นำทักษะที่ตนเองมีอยู่ ออกมาใช้แก้ปัญหาของเหตุการณ์นั้นๆ โดยผู้สอนเป็น

ปรึกษาคอยให้คำแนะนำเท่านั้น หลังจากได้เรียนรู้ และค้นพบคำตอบแล้ว ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้นำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ต่อไป จากผลการวิจัย ถ้าผู้สอนมุ่งมั่นที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ทั้งหมดของนักศึกษาคงทำได้ยาก แนวทางหนึ่งที่นักการศึกษาให้ข้อเสนอแนะคือ การจัดการกิจกรรมแบบผสมผสานในบทเรียนหนึ่งๆ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกรูปแบบการเรียนรู้ได้มีโอกาสใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองถนัดและไม่ถนัดพร้อมๆ กันไป อีกวิธีการหนึ่งคือ การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม (Group Process Based Instruction) ซึ่งเป็นการดำเนินการเรียนการสอนโดยที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงาน/กิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสอน/ฝึก/แนะนำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดีควบคู่ไปกับการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ (ทิศนา แคมมณี, 2554 : 144)

สำหรับแนวทางการจัดกิจกรรมแบบผสมผสาน เพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนทั้ง 4 แบบนั้น ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบตามองค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ประสบการณ์เชิงรูปธรรม 2) การคิดไตร่ตรอง 3) สรุปลงเป็นความคิดรวบยอด 4) นำไปทดลองปฏิบัติ ซึ่งความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการ จะเป็นไปอย่างพลวัตร โดยอาจเริ่มจากจุดใดจุดหนึ่งและเคลื่อนย้ายไปมาระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ดังนั้น ในแง่ของการเรียน

การสอน จึงอาจเริ่มต้นที่จุดใดจุดหนึ่งก่อนก็ได้ แต่สำคัญที่การจัดกระบวนการให้ครบทุกองค์ประกอบ (กรมสุขภาพจิต, 2547 : 9) นอกจากนี้ ผู้สอนต้องเข้าใจว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความชอบและถนัดในรูปแบบหนึ่งๆ แต่ผู้เรียนไม่ได้มีวิธีการเรียนวิธีใดวิธีหนึ่งตลอดเวลา แต่นักศึกษาก็จะมีวิธีการเรียนที่ผสมผสาน จากลักษณะการเรียนรู้พื้นฐานทั้ง 4 (ประสาธ อิศรปริดา, 2547 : 181) ผู้สอนควรพิจารณาลักษณะเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วย และเลือกกิจกรรมการเรียน ให้เหมาะกับเนื้อหาวิชา และรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ตัวอย่างเช่น เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับหลักการทำงานของระบบหนึ่ง อาจจะเริ่มด้วยกิจกรรมการทดลอง จากนั้นเข้าสู่กิจกรรมประสบการณ์เชิงรูปธรรมเกี่ยวกับการทำงานของระบบ ตามด้วยกิจกรรมตั้งคำถามให้นักศึกษาได้คิดไตร่ตรอง เพื่อสรุปลงเป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหลักการทำงานของระบบนั้น เป็นต้น สุดท้ายแม้ว่าผู้สอนจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยได้จัดเตรียมองค์ประกอบต่างๆ ไว้ครบเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ถ้าผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ ก็คงยากที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้ ซึ่งผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนด้วย โดยให้ผู้เรียนรู้จักพึ่งตนเองและมีโอกาสได้ใช้ความสามารถของตนเองในการทำกิจกรรมแก้ปัญหาต่างๆ จนสำเร็จ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในคุณค่าของตนเองขึ้นได้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวได้ปรากฏ ในสมัยพุทธกาลเมื่อ

2,600 ปี ดั่งบทสนทนาระหว่างพระพุทธเจ้ากับพราหมณ์ ดังนี้

“กีสาวกของพระโคตมผู้เจริญ เมื่อพระโคตมกล่าวสอน พร่ำสอนอยู่อย่างนี้ทุก ๆ องค์ ได้บรรลุนิพพานอันเป็นผลสำเร็จถึงที่สุดอย่างยิ่งหรือ หรือว่าบางองค์ไม่ได้บรรลุ” พราหมณ์คนก โมคคัลลานะ ทูลถาม

“พราหมณ์ สาวกของเรา แม้เรากล่าวสอน พร่ำสอนอยู่อย่างนี้ น้อยพวกที่ได้บรรลุนิพพานอันเป็นผลสำเร็จถึงที่สุดยิ่ง บางพวกไม่ได้บรรลุ”

“พระโคตมผู้เจริญ อะไรเล่าเป็นเหตุ อะไรเล่าเป็นปัจจัย ที่พระนิพพานก็ยังตั้งอยู่หนทางเป็นที่ยังสัตว์ให้ถึงนิพพาน ก็ยังตั้งอยู่ พระโคตม ผู้ชักชวน (เพื่อการดำเนินไป) ก็ยังตั้งอยู่ ทำไมน้อยพวกที่บรรลุ และบางพวกไม่บรรลุ”

“พราหมณ์ เราจักย้อนถามท่านในเรื่องนี้ ท่านจงตอบตามควร ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในหนทางไปสู่เมืองราชคฤห์ มิใช่หรือ มีบุรุษผู้จะไปเมืองราชคฤห์ เข้ามาหาและกล่าวกะท่านว่า”

“ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าปรารถนา จะไปเมืองราชคฤห์ ขอท่านจงชี้บอกทางไปเมืองราชคฤห์ แก่ข้าพเจ้าเถิด ท่านก็จะกล่าวกะบุรุษนั้นว่า”

“มาซิท่าน ทางนี้ไปเมืองราชคฤห์ ไปได้ครู่หนึ่ง จักพบบ้านชื่อนั้น และจักเห็นนิคมชื่อนั้น จักเห็นสวนและป่าน่าสนุก จักเห็นภูมิกาน่าสนุก สระโบกขรณีน่าสนุก ของเมืองราชคฤห์ดังนี้ บุรุษนั้นอันท่านพร่ำบอก พร่ำชี้ให้ อย่างนี้ ก็ยังถือเอาทางผิด กลับหลังตรงข้ามไป ส่วนบุรุษอีกคนหนึ่ง (อันท่านพร่ำบอกพร่ำชี้อย่างเดียวกัน) ไปถึงเมืองราชคฤห์ได้

โดยสวัสดิ์ พราหมณ์ อะไรเล่าเป็นเหตุ อะไรเล่าเป็นปัจจัย ที่เมืองราชคฤห์ก็ยังตั้งอยู่ หนทางสำหรับไปเมืองราชคฤห์ ก็ยังตั้งอยู่ ท่านผู้ชักชวน ก็ยังตั้งอยู่ แต่ทำไม บุรุษผู้หนึ่งกลับหลงผิดทาง ส่วนบุรุษอีกผู้หนึ่งไปถึงเมืองราชคฤห์ได้โดยสวัสดิ์”

“พระโคตมผู้เจริญ ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจักทำอย่างไรได้เล่า เพราะข้าพเจ้าเป็นแต่ผู้บอกทางเท่านั้น”

“พราหมณ์ ฉันทิดก็ฉันทัน ที่พระนิพพานก็ยังตั้งอยู่ ทางเป็นเครื่องถึงพระนิพพาน ก็ยังตั้งอยู่ เราผู้ชักชวน ก็ยังตั้งอยู่ แต่สาวก แม้เรากล่าวสอน พร่ำสอนอยู่อย่างนี้ น้อยพวก ได้บรรลุนิพพานอันเป็นผลสำเร็จถึงที่สุดยิ่ง บางพวกไม่ได้บรรลุ พราหมณ์ ในเรื่องนี้ เราจักทำอย่างไรได้เล่า เพราะเราเป็นแต่ผู้บอกทางเท่านั้น” (อ.ป., 2535:308-309)

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับเพศและคณะ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ กับเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่มีความสัมพันธ์กับคณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอภิปรายผลได้ว่าเพศไม่เป็นปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ ไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิงต่างมีรูปแบบการเรียนรู้แบบคล้ายคลึงกันได้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านเพศ จากผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของภาฆิลิน เอี่ยมบุญส่ง (2551:63) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาศาสตร์การเรียนรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการ

องค์กรแห่งการเรียนรู้ของพนักงานธนาคารกสิกรไทย ที่พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประสบการณ์ในการทำงาน และฝ่ายงานที่สังกัดอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับสไตล์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของแสงดี ปรีชาประพาฬวงศ์ (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และเทคโนโลยีที่มีเพศ ภาควิชา และหลักสูตรต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศ ของ Ates A. and Altun E. (2008:ออนไลน์) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ และลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บกับเพศของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Osman D. and Halime D. (2007:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการออกแบบและความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้กับเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการออกแบบ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียน ด้านการออกแบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bamidele A. และคณะ (2008:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของเจ้าหน้าที่ และ

คณาจารย์ของภาควิชาแพทยศาสตร์ วิทยาลัยมอร์เฮาส์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการศึกษาทางแพทย์ และหน้าที่

ผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ มีความสัมพันธ์กับคณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายผลได้ว่า คณะวิชาแต่ละคณะจะมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนกัน แต่ละคณะมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนามนุษย์และสังคม ให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านจิตใจและความเป็นอยู่ ส่วนคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับอำนวยความสะดวกสบายให้กับมนุษย์ ด้วยลักษณะที่แตกต่างกันของคณะทั้งสอง ทำให้ลักษณะของเนื้อหารายวิชา ในคณะทั้งสองไม่เหมือนกัน เนื้อหารายวิชาด้านเทคโนโลยีมักเกี่ยวกับการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ หลักความจริงที่ค้นพบมาประยุกต์สร้างเทคโนโลยี ขณะที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เนื้อหารายวิชาจะเน้นไปทางด้านสังคม ประวัติศาสตร์ ศิลปะ ภาษา ปรัชญาและศาสนา วัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนักศึกษาทั้งสองคณะ จึงแตกต่างกัน และผลจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของคอล์บ พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎี

การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ดังนั้น รูปแบบการเรียนรู้ จึงมีความสัมพันธ์กับคณะของนักศึกษา ผลการวิจัย ครั้งนี้สอดคล้องกับ เดวิด คอลบ์ (อ้างอิงใน ภาฆิลิน เอี่ยมบุญส่ง, 2551 : 45) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เลือกเรียนวิชา เอกแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษา ที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผลจากการวิจัยครั้งนี้ อาจารย์ ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย เนื้อหา และทฤษฎี ก่อนจากนั้นจึงจัดกิจกรรมการฝึกทักษะ และปฏิบัติเกี่ยวกับเนื้อหาและทฤษฎี ถัดไปเป็น กิจกรรมที่ให้โอกาสนักศึกษาได้นำประสบการณ์ที่ได้ เรียนไปแก้ปัญหาแบบกรณีศึกษาหรือการจำลอง สถานการณ์ และสุดท้ายจัดกิจกรรมที่ให้โอกาส นักศึกษาได้นำไปประยุกต์ในสถานการณ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึง ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการ เรียนรู้แบบดูดซึม แบบคิดเอहनัย แบบคิดอเนกนัย และแบบปรับปรุง ตามลำดับ

1.2 ผู้สอนควรสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาของตนเอง โดย ให้นักศึกษาเข้าไปตอบแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต ที่ผู้สอนได้นำโปรแกรมวัดรูปแบบการเรียนรู้ตาม แนวคิดของคอลบ์ติดตั้งทางอินเทอร์เน็ต หรือใช้ แบบสอบถามรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ คอลบ์ ตามสถานการณ์ที่จะอำนวย จากนั้นนำข้อมูล

ของนักศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดวิธีการสอน และกิจกรรมให้สนองต่อนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม แรกๆ อาจจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองต่อบุคลิก รูปแบบ การเรียนรู้ที่มากที่สุดก่อน เช่น ถ้าในห้องเรียนมีรูปแบบ การเรียนรู้แบบคิดเอहनัยมากเป็นอันดับหนึ่ง การเรียน การสอนควรเริ่มด้วยกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกทักษะ ปฏิบัติและทดลองก่อน จากนั้นจึงให้เนื้อหาทฤษฎี หรืออาจให้นักศึกษาสรุปผลจากการฝึกทักษะ ปฏิบัติ และทดลองก็ได้ แล้วจึงให้เนื้อหาทฤษฎี เพื่อยืนยัน สิ่งที่นักศึกษาค้นพบจากการฝึกทักษะ เป็นต้น ในรุ่น ต่อไปจึงค่อยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองต่อบ รูปแบบการเรียนรู้ในแบบที่ยังไม่มี

1.3 หลังจากได้จัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้แล้ว ผู้สอนควรเก็บข้อมูลได้แก่ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา จากนั้น นำมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข กิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาตลอดหลักสูตร เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลง ของรูปแบบการเรียนรู้เมื่อเปรียบเทียบกับอายุ และ ประสบการณ์ของนักศึกษา เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ ที่ได้รับ

2.2 ควรมีการศึกษา วิจัย และพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีลักษณะและ

พฤติกรรม ที่ไม่เหมือนกับนักศึกษามหาวิทยาลัย
ของรัฐอื่นๆ มหาวิทยาลัยจึงควรมีแบบวัดรูปแบบ
การเรียนรู้ ที่ใช้สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครโดยเฉพาะ

2.3 ต่อจากนั้น ควรมีการศึกษาวิจัย

และพัฒนา วิธีการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบ
การเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2.4 ควรมีการวิจัยและพัฒนากิจการ
กิจการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบ
การเรียนตามแนวคิดของคอล์บ

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2547). **คู่มือวิทยากรฝึกอบรมอาสาสมัคร/แกนนำเยาวชน ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น**. นนทบุรี :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2555). **ทักษะทางสังคม ใครว่าไม่สำคัญ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.kriengsak.com/node/1646> วันที่สืบค้น 2 มีนาคม 2555.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**.
(พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2547). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.
- พระชยสร สมบุญมาก (สมบุญโย). (2543). **พุทธวิธีในการสอน** : สืบค้นจากพระไตรปิฎก สุตตันตปิฎก.
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาษิณ เอี่ยมบุญสง. (2551). **การศึกษาสไตล์การเรียนรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ
พนักงานธนาคารกสิกรไทย : กรณีศึกษาเฉพาะสายงานธุรกิจลูกค้าบุคคล**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2536). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- แสงดี ปรีชาประพาฬวงศ์. (2548). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับรูปแบบการเรียนรู้
ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้า
ธนบุรี**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อ.ป. เปரியู และ น.ธ. เอก. (2535). **พุทธประวัติจากพระโอษฐ์**. กรุงเทพฯ: หจก. การพิมพ์พระนคร.

- Ates, A. & Altun, E. (2008). **Learning styles and preferences for students of computer education and instructional technologies.** Eurasian Journal of Educational Research, 30, 1-16.
- Bamidele, A. A., Oluranti, A., Marshaleen, H. F. & Chinedu, I. (2008). **The Preferred Learning Style among Residents and Faculty Members of an Internal Medicine Residency Program.** [Online]. Available : http://www.medicine.heacademy.ac.uk/static/uploads/workshop_resources/178/178_Learning_styles_and_learning_spaces_Kolb_himself.pdf Retrieved 2012, March 2.
- Osman, D., & Halime, D. (2007). **Learning styles of design students and the relationship of academic performance and gender in design education.** [Online]. Available : http://pdn.sciencedirect.com/science?_ob=MiamiImageURL&_cid=271828&_user=7116304&_pii=S0959475207000345&_check=y&_coverDate=2007-06-01&view=c&wchp=dGLbVlV-zSkWb&md5=c9dfbfbb88fe3d66575be6539730bd7d/1-s2.0-S0959475207000345-main.pdf Retrieved 2012, March 2.